

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA ZAMOŚĆ**

z dnia 2024 r.

**w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie skargi [REDAKTOR]
[REDAKTOR] z dnia 10 czerwca 2024 r. na „niewykonanie czynności nakazanych prawem przez
Radę Miasta Zamość w przedmiocie podjęcia uchwały dotyczącej ustalenia lokalizacji inwestycji
mieszkaniowej”**

Na podstawie art.18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz.609, z późn. zm.) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935) Rada Miasta Zamość uchwala, co następuje:

§ 1. Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie skargę [REDAKTOR]
[REDAKTOR] z dnia 10 czerwca 2024 r. na „niewykonanie czynności nakazanych prawem przez Radę Miasta Zamość w przedmiocie podjęcia uchwały dotyczącej ustalenia lokalizacji inwestycji mieszkaniowej ” wraz z odpowiedzią na skargę w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Zamość.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

RADCA PRAWNY
Agnieszka Lewicka-Klech
LB/Z/292

Załącznik do uchwały Nr

Rady Miasta Zamość

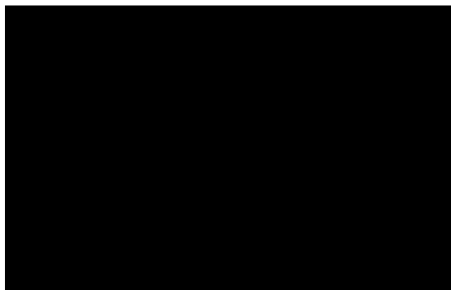
z dnia.....2024 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie

ul. M. Curie-Skłodowskiej 40

20-029 Lublin

Skarżący:

Organ:

Rada Miasta Zamość

Rynek Wielki 13

22-400 Zamość

Odpowiedź na skargę

Działając w imieniu Rady Miasta Zamość, na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935, dalej: „p.p.s.a.”) składam odpowiedź na skargę wniesioną przez [REDAKTION] z dnia 10 czerwca 2024 r. (data wpływu do Urzędu Miasta Zamość - 24 czerwca 2024 r.), przedmiot której stanowi niewykonanie czynności nakazanych prawem przez Radę Miasta Zamość w przedmiocie podjęcia uchwały dotyczącej ustalenia lokalizacji inwestycji mieszkaniowej, wnosząc o:

- odrzucenie skargi w oparciu o art. 58 § 1 pkt 6 p.p.s.a. oraz art. 58 § 1 pkt 4 p.p.s.a.,

ewentualnie zaś, na wypadek nieuwzględnienia przez Sąd argumentacji przemawiającej za odrzuceniem skargi, mając na względzie art. 151 p.p.s.a., wnoszę **o oddalenie skargi w całości.**

Uzasadnienie

W dniu 24 czerwca 2024 r. do Biura Rady Miasta Zamość wpłynęła skarga na „niewykonanie czynności nakazanych prawem przez Radę Miasta Zamość w przedmiocie podjęcia uchwały dotyczącej ustalenia lokalizacji inwestycji mieszkaniowej”, złożona przez [REDAKTION]

██████████ w związku z brakiem podjęcia przez Radę Miasta Zamość uchwały w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji mieszkaniowej oraz inwestycji towarzyszącej przy ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego w Zamościu (dalej: „skarga”).

Podkreślenia wymaga przy tym okoliczność, że jako podstawę prawną złożonej skargi, Skarżąca wskazała przepis art. 101a w zw. z art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w zw. z art. 7 ust. 4 i ust. 5 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących.

W ocenie Rady Miasta Zamość, wniesiona skarga na jej bezczynność winna podlegać odrzuceniu na podstawie art. 58 § 1 pkt 6 p.p.s.a. oraz art. 58 § 1 pkt 4 p.p.s.a.

Uzasadniając powyższe, Organ wskazuje w tym miejscu, że jako stroną przeciwną wskazano w niej Radę Miasta Zamość, w sytuacji, gdy w określonych w art. 101a ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym okolicznościach, sąd administracyjny może skierować swój nakaz wykonania niezbędnych czynności wyłącznie do organu nadzoru. Ta szczególna konstrukcja treści art. 101a ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym (dalej również jako „u.s.g.”), wskazuje na to, że stroną przeciwną w postępowaniu przed sądem administracyjnym powinien być zarówno właściwy w sprawie organ nadzoru oraz ten organ gminy, którego bezczynność w wykonywaniu czynności nakazanych prawem byłaby przedmiotem skargi. Jak stwierdzono w tezie 2 postanowienia WSA w Gdańsku z dnia 8 lutego 2007 r., II SAB/Gd 59/06, w przypadku wniesienia skargi na niewykonywanie przez organ gminy czynności nakazanych prawem, na podstawie art. 101a w zw. z art. 101 u.s.g., stroną przeciwną w postępowaniu przed sądem będzie zarówno ten organ gminy, który nie wykonuje czynności nakazanych prawem, jak i właściwy organ nadzoru, który zgodnie z przepisem art. 101a ust. 2 tej ustawy może być wyłącznie adresatem nakazu sądu administracyjnego, opartego na przepisie art.101a u.s.g. (por. Postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 8 lutego 2007 r, II SAB/Gd 59/06).

Co więcej, jak zauważa się w doktrynie jeszcze na gruncie poprzednio obowiązujących przepisów, uwzględniając skargę, NSA nie mógł zobowiązać organu gminy do podjęcia w wyznaczonym terminie uchwały, ponieważ w ustawie z dnia 11 maja 1995 r. o NSA brak było takiego umocowania. Wniosek ten jest również aktualny na gruncie obecnie obowiązującej ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 270). "Uprawnienia do nakazania podjęcia uchwały nie można również wywieść z art. 101a [u.s.g. - G.J.]. W istocie, uwzględniając skargę, sąd administracyjny może wyłącznie wydać rozstrzygnięcie, o jakim mowa w art. 101a ust. 2 [u.s.g. - G.J.], tj. nakazać organowi nadzoru wykonanie niezbędnych czynności na rzecz skarżącego na koszt i ryzyko gminy". (Jyż Gabriela, Pławecki Zbigniew, Szewc Andrzej, Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz, wyd. IV)

Mając powyższe na względzie, skarga sporządzona przez Skarżącą jest sporządzona wadliwie - w tym również w zakresie zawartych w petitum skargi wniosków Skarżącej iwobec powyższego, winna podlegać odrzuceniu.

Niezależnie od powyższego, w ocenie Organu, za odrzuceniem skargi powinien przemawiać dodatkowo fakt, że, jak zauważa się w doktrynie, niedopuszczalne jest stosowanie art. 101a u.s.g. do bezczynności prawotwórczej. Organ podziela bowiem trafny, w ocenie Organu pogląd prawny, wyrażony w orzecznictwie, zgodnie z którym, nakazanie organowi nadzoru „samodzielnego” podjęcia danego aktu zamiast właściwego organu gminy uznać należy za niedopuszczalne przejęcie przez organ nadzoru kompetencji prawotwórczej organu samorządu terytorialnego. Kompetencje prawotwórcze powinny wynikać z ustawy, co jest jednym z podstawowych wymogów naszego konstytucyjnego systemu źródeł prawa i zasady demokratycznego państwa prawnego. (por. Chmielnicki Paweł (red.), Ustawa o samorządzie gminnym).

Przepis ustawy o samorządzie gminnym, w oparciu o który skargę wnosi Skarżąca w stanie faktycznym niniejszej sprawy, jak zauważa się w doktrynie, ustanawia odrębną od kompetencji określonej w art. 3 § 2 pkt 8 p.p.s.a., kompetencję sądu do kontroli bezczynności organów (por. A. Faruga [w:] B. Dolnicki (red.), Ustawa o samorządzie województwa. Komentarz, Warszawa 2012, s. 684–686). Tymczasem w orzecznictwie przesądzone zostało, że w przypadku braku działania organu gminy w trybie ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, stronie przysługuje skarga na podstawie art. 3 § 2 pkt 8 ppsa (Wyrok WSA w Łodzi z dnia 25 lutego 2022, II SAB/Łd 228/21, Wyrok NSA z dnia 20 sierpnia 2020, sygn. Akt II OSK 1491/20).

Podkreślenia wymaga zatem w tym miejscu fakt, że Skarżąca skorzystała z uprawnienia przewidzianego w treści art. 3 § 2 pkt 8 ppsa, opierając skargę na okolicznościach tożsamyh do okoliczności podnoszonych w sprawie niniejszej, które to okoliczności nie uległy zmianie do momentu sporządzania niniejszej odpowiedzi. Skarga została prawomocnie oddalona Wyrokiem WSA w Lublinie z dnia 25 stycznia 2024 r., sygn. akt II SAB/Lu 184/23.

Uwypuklić należy bowiem okoliczność, że pomimo przeprowadzonych wyborów samorządowych w kwietniu 2024 r., które skutkowały zmianą składu osobowego Rady Miasta Zamość w taki sposób, że wyłączeniu z głosowania nad sporną uchwałą podlegałoby dziewięciu spośród dwudziestu trzech radnych, a co za tym idzie, osiągnięte zostałyby kworum wymagane dla podjęcia uchwały, w dalszym ciągu istnieje przeszkoda do podjęcia uchwały polegająca na nieuzupełnieniu przez Skarżącą braków złożonego wniosku, dotyczących szerokości drogi przeciwpożarowej.

Powyższe powoduje, że w ocenie Organu, w stanie faktycznym niniejszej zachodzi również przesłanka uzasadniająca odrzucenie skargi wyrażona w treści art. 58 § 1 pkt 4 p.p.s.a. Co za tym idzie, wydanie przez Sąd orzeczenia w niniejszej sprawie godziłoby w zasadę res iudicata.

Na wypadek niepodzielenia jednak przez Sąd powyższej argumentacji, Organ wskazuje w tym miejscu również na fakt, że złożona przez Skarżącą w niniejszej sprawie skarga winna podlegać oddaleniu.

We wskazanym zakresie Organ wskazuje, że, jak zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w powyżej przywołanym Wyroku z dnia 25 stycznia 2024 r., sygn. akt II SAB/Lu 184/23, złożony

przez Skarżącą wniosek z dnia 16 listopada 2020 r. w dalszym ciągu dotknięty jest brakami formalnymi w zakresie szerokości drogi pożarowej, które to braku w dalszym ciągu, nie zostały usunięte. Okoliczność powyższa usprawiedliwia zaś niepodjęcie uchwały i powoduje, że w stanie faktycznym nie zachodzi stan bezczynności Organu.

Mając zatem na względzie powyżej przedstawione stanowisko, wnoszę jak w petitum.

Załącznik:

1. Odpis odpowiedzi na skargę.

UZASADNIENIE

W dniu 24 czerwca 2024 r. do Biura Rady Miasta Zamość wpłynęła skarga na „niewykonanie czynności nakazanych prawem przez Radę Miasta Zamość w przedmiocie podjęcia uchwały dotyczącej ustalenia lokalizacji inwestycji mieszkaniowej”, złożona przez [REDAKTOWANE] w związku z brakiem podjęcia przez Radę Miasta Zamość uchwały w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji mieszkaniowej oraz inwestycji towarzyszącej przy ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego w Zamościu.

W ocenie tut. organu skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Szczegółowe uzasadnienie znajduje się w odpowiedzi na skargę, która stanowi załącznik do uchwały w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie skargi z dnia 10 czerwca 2024 r. na „niewykonanie czynności nakazanych prawem przez Radę Miasta Zamość w przedmiocie podjęcia uchwały dotyczącej ustalenia lokalizacji inwestycji mieszkaniowej”.

